

Kam dnes

Praha

Libeň – Dnes máte poslední příležitost navštívit v TJ Sokol Libeň výstavu sletových odznaků a medailí ze soukromé sbírky. Otevřeno je od 10 do 18.

Benešovsko

Louňovice pod Blaníkem – Dnes od 13 hodin pořádají v Louňovicích na koupališti tradiční odpoledne plné zábavy a soutěží pro děti i dospělé pod názvem Neckyáda.

Berounsko

Hořovice – Těžký život komorníka. To je název poctivě divadelní prohlídky, která se koná dnes od 21 hodin na hořovickém zámku. Prohlídka trvá 45 minut.

Kladensko

Slaný – Letní kino Slaný uvede dnes ve 21.40 hodin italskou komedii s titulky s názvem Máme papeže! Snímek je nevšedním pohledem do zákulisí volby nového hlavy katolické církve.

Kolínsko

Konárovice – Věra Martínová, první dáma české country hudby, vystoupí dnes od 20 hodin na letním parketu konárovecké hospůdky Na Vinici.

Kutnohorsk

Svatý Mikuláš – Netradiční prohlídku nabízí zámek Kačí-

Léto s Deníkem aneb Vzpomínky z cest

Setkání s chlapcem v barevném ponču a nečekaný dotek dávné jizvy v duši

RADKA KOČOVÁ

Točnick – Inspiraci i nevšední návštěvu zajímavých míst nejen naší země, ale i těch velmi vzdálených. To vše nabízí prázdninový seriál Léto s Deníkem.

Kastelán hradů Točnick a Žebrák Petr Zemánek nejraději vzpomíná na tři cesty. V osmnácti se po maturitě vydal pěšky na Slovensko a v paměti mu zůstala také cesta s rodinou přes Skotsko, Orkneje na Shetlandské ostrovy.

Nezapomenutelný zážitek mu přinesla i cesta do Chile v roce 2009. O ten se se čtenáři Deníku dnes podělí.

No retrato!

Procházím se předměstím Putre, malého městečka na severu Chile. Mám v ruce fotoaparát, neboť jsem právě ukořistil pár zajímavých fotek na místním hrbitově. Zaprášené kříže s barevnými vířivými větrníky, plyšovými medvídky a umělými kyticemi jsou pro nás přece jen nezvyklé. Nevyfotíte to.

Najednou se přede mnou objevuje stádo ovcí a koz doprovázené dvěma psy a nakonec se ze zatáčky vynořuje kůň s jezdcem. Je to asi desetiletý „gaučo“ v barevném ponču a černém klobouku s modrou stuhou. Přijíždí hrdě jako Don Quijote. Když mne spatří, pozvedá pomalu ruku. „Asi mne chce pozdravit,“ pomyslel jsem si, usmívaje se. A tu chlapec rezolutně pronáší: „No retrato!“ Sklání ruku a pomalu projíždí kolem mne, až se ztratí i se svým stádem za

AROCA I PACIFIKU. Citadela nad přístavem, seskok z hradeb. Foto: Petr Zemánek/archiv

prvními domy městečka. Vůbec netuší, že se tím dotkl dávné jizvy v mé duši.

Jezdíme po světě, fotíme a filmujeme, a tak mapujeme (nejen svůj) život a rozdělujeme jej na obrázky jako mozaiku. Ani nás při této lovecké vášni nenapadne, že tím okrádáme nejen sebe, ale můžeme okrást i někoho jiného nebo něco jiné o kus jeho bytosti. Horolezec stojící na vr-

cholku hory se hrne k nejvyššímu kameni, aby se na něj postavil a zachytil se v hledáčku fotoaparátu či kamery. Chvilé napětí se zrcadlí v očích a hledáčku dobytce, cvak... A ještě jednou pro jistotu. A to je vše, máme to za sebou a můžeme si pyšně vydechnout: „Hotovo.“ Ani nás přitom nenapadne být vděčně pokorný k té hoře, že nás k sobě pustila. Být vděčný svému puto-

vání. Místo poděkování ukousneme hoře kus její tváře, místo „otevření se“ znejistíme svou mysl těmi naučenými úkony, šablonami a konvenčními ješitnostmi. Za nějaký čas si na ty okamžiky ani nevzpomeneme, máme přece ty fotky (filmy).

Co na tom, že na fotce či filmu skoro nikdo nepozná, jestli jsme na vrcholku hory v Nepálu, Andách nebo na Česko-

moravské vrchovině? Co na tom, že si nedokážeme vychutnat jedinečný okamžik?

Chlapec je se svým stádem už dávno pryč a přesto před sebou stále vidím to jednoznačné gesto a slyším ta dvě slova, jimiž zabránil tomu, abych mu odnesl kus jeho bytosti. Chlapec netuší, že tím jen posílil mé rozhodnutí nebrat si na vrcholky „svých“ hor, ve vši pokoře k nim, dobyvatelskou kameru či fotoaparát. Pokusím se s nimi zůstat sám v jejich tiché velebnosti bez citů. Doufám, že za to obdržím malé poselství, tajemství a budu ho respektovat.

A tak se i stalo. A věřte, to mu klukovi děkuji. Bylo a je to úžasné. Zkuste to...“ No retrato!“

VIZITKA

Petr Zemánek (1963) je od roku 1996 kastelánem hradů Žebrák a Točnick. Zároveň je externím učitelem na pražském Gymnáziu Jana Keplera a sběračem orální historie pro o.s. Post bellum. V letech 1981 – 84 vystudoval Právnickou fakultu UK. V letech 1986 – 88 studoval pedagogiku na Filosofické fakultě UK a následně se věnoval rozšiřujícímu studiu historie. Věnuje se regionální přednáškové činnosti, připravuje texty nejen ke komiksovým místopisným brožurám a je také spoluautorem textů na www.tocnik.com. Zasloužil se o vztýčení dvou dřevěných křížů jako připomínka poválečných obětí ve Vráží u Berouna a postoloprtské bažantnici. Mezi jeho zájmy patří historie, krajina, hory, zvířata a radost.